

»Σαρανταδυό στίχοι, για τον αδικοχαμένο 42χρονο συνάδελφο Σάββα»*

**Κώστας Παπατσιμούλης Δάσκαλος*

Μέρες της άνοιξης
Μέρες τ Απρίλη
Μέρες παθών
Και της Ανάστασης μαζί,
Αυτές τις μέρες διάλεξες, Φίλε Μου Εσύ,
Σε τόπους άγνωστους κι αλαργινούς
Ταξίδι για να φύγεις .
Το άδικο δεν άντεξες
Τους πόνους από τους κόπους
Σαν τ όνειρο σου πνίγηκε
απ άχρηστους ανθρώπους.
Κι έγινες Μάρτυρας κι Εσύ
Την ώρα αυτή και τη στιγμή
Που κάποιοι σου κλέψανε
Και λεηλάτησαν μαζί
Ότι είχες χτίσει στη ζωή.
Αυτοί που δίχως λογική
Αυτοί οι μικρόψυχοι, οι δειλοί,
Στείλαν ταξίδι μακρινό
Την πονεμένη σου ψυχή.
Και τώρα, τώρα έρχονται ξανά
Σαν τρωκτικά, σαν ποντικοί,
Να ροκανίσουν
Ότι έχει μείνει απ τη ζωή.
Φίλων και συναδέλφων σου μαζί,
Νέων ,ανέργων ,αστέγων. Ταπεινωμένων..
Και πεινασμένων, μα διψασμένων πιο πολύ
Για ένα αύριο ,
Που πάλι το γέλιο
Μέσα απ τα χείλη τους
Σαν άνοιξη θα ξαναβγεί.
Σαρανταδυό Απρίληδες
Στο διάβα της ζωής σου.
Φίλε , στεφάνι, ο Μάης μας αυτός
Σου πλέκει στην ψυχή σου
Κι αφήνει τα σημάδια του
Ν ανθίσει και να καρπίσει η ευχή σου.
Φίλε, ονειροπόλε, ταξιδευτή,
Τράβηξες κόκκινη γραμμή,
Τράβηξες γι άλλα μέρη ΕΣΥ.
Καλό ταξίδι σου λοιπόν
Μον' νά σαι κι ο στερνός του.